

Contendunt litterarum ambiciose a paucis sacerdotibus honore digni-
tatem usurpatam cum ex diuina institutione sint pares oēs p̄tate, cuius rei arg.
max. est q̄ in tuis sacris nomē utriusq̄ gradus est a deo permixtum, ut
vix possit dīa colligi si cui constat ex Paul. 1. tr. 3. et a tit. 1. cum utriusq̄
s̄m honoris insignia manifestum sit a p̄tatione, discrimē inquirēdus
est, an hoc ex utriusq̄ p̄tatis origine ortum fuerit, an sumē potius insti-
tutione - q̄ ut ē sui fontibz producat, duo p̄tanda statui.
1^a q̄ in ecc. nō una tm̄ inuenit̄ diuersitas sed multiplex, nā auctore
d. tho. 2. 2. q. 171. a p̄ncipio, differētia quedam inuenit̄ inter eccl̄i-
as que attendit̄ s̄m gr̄as, quas vocant̄ gratis datas, in q̄bz tanto vnus
aliū superat, q̄to donū illi collatum implerium adū effum, ob quā
cām p̄p̄t̄ donū p̄stulit̄ aptus linguis - Alia est dīa s̄m offi. vel s̄m
dīa, quibz diuersi max̄ incumbunt, in q̄bz ē multiplicitas est. 2^a
diuersitas s̄m operationes, quas vnus exercet sup̄ aliū, que p̄cellit̄
p̄tate, quos adus hierarchicis Dīom. appellat̄ quos mem̄m̄ Apt̄
diu. idēq̄ gr̄as sunt, idē aut̄ sp̄s. de. 1. diuersitate et diuisione.
ministratio num sunt idē m̄ aut̄ dīa. de 2. et diuisiones p̄tatis nū
sunt idē uero deus qui operat̄ sua in oībz def. / et quis in varietate
tibz pulcherrimz sit eccl̄i cultus, dīa tm̄ gradum s̄m quos proprie
attendit̄ hierarchia et excell^a minus ordinis ad aliū. Tertia
potissimū est, nam alie dīa intra eundē ordinē reperiunt̄. Hoc
dixim quo in congerendis aduersus hereticos testimonijs, quibus
ordinē p̄bet̄ dīa delecty sit. Nam ille locus habens donationes
s̄m gr̄am que data est nobis differēter, aperte loquit̄ de differētia
s̄m offi. et ideo inquit̄ suū ministrat̄ in ministrando, qui docet in
doctrina, qui miseret̄ in caritate ep. q̄ quis s̄m ē mentio p̄latorz
quarens offi. m̄ illorū in bonū cedit̄ cōe. At locus ille alij datur q̄
sp̄s primo sapis, aperte m̄ de diuersit̄e donoz loquit̄, nulla q̄
p̄latorz est mem̄a. ceterū locus ille ep̄s. q̄ et quosdam p̄sent̄ in
ecc. q̄m quidem aptos, alios p̄p̄t̄ ep. descriptio quedam graduum
est, cum ip̄s sacerdotum et p̄p̄t̄ gradus sint hierarchicis huius no.,
ut lōmē offi s̄m operationes et potestatem dīam inquiri. 1.

2^m. advertimus q^d ex altaria unius p^latis sup^{er} aliam in tribus potissimum
sita est, fons, cū efficiēti et effectu, hinc n. tribus Eccl^{ia} p^las sup^{er} tam cū
q^uo Impletiam antiquę legis, fons quidem illa p^las, que ad altaria bon
contendit, et potestā p^las ad temporalem civium quietem ac pacē se totam
cōvertit, antiquum vero sacerdotium spūalem quidem et sup^{er} natem fons
habuit, sed in hoc sup^{er} euangeliū ministerij auctoritas, illius n. p^las
fons p^las erat regere populum, sic ut disponentem ad significandum et
p^las quendam m^o d^om venturum, et ideo illa sacra app^l
Paul. cō. 2. umbram futurorū, que aduentu corporis euangeliū
at huius scopus est ingressus regni celorū suū cōsumā n^o salutis, p^l
expressit d^o m^o 16. q^uo clauē promissi Pet^{ro}, 2^m. explicat Ap^lus
cum gradib^{us} anumeratis ep^le. 4. fons omnium p^las in cōsumatō
sacramentorū in opus ministerij in edificatōe corporis d^o - causa p^l
cienti p^las que a p^las v^lte ortum hūit, extemporalis p^l
p^las a rep^las nati lumine ostendente p^las - sacerdotium vero
legale a deo quidem institutum est, sed in hoc p^las n^o, illud
n. (sicut tota lex) ordinatum fuit per angelos in manu mediatoris
gal. 4. at sicut nobis loquutus est in filiis, sic per illam hanc p^l
donauit, quā d^o Ap^lus tribus p^las cap. ep^l ad heb. describit
in 3°. vero, amplioris, ait, gl^o iste p^las moyses dignus est habet
p^las maiore honore habet in domo qui fabricauit illam Ep^l Nam in
effectu ea maior p^las cū p^las perfectius operatum, sic p^las rōne ad
distinguiamus et p^las, et p^las qui dem nati bona neq^u sup^{er}
neq^u in malis p^las v^lte sup^{er} v^lte discernere, q^uo rōne legis est
quā participat, in cōfūa possit obligare - sacerdotium legis vel
inquinatos s^las Eccl^{ia} heb. 9. (sed nequid eximium suspicere
addit ad emundatōe sanguinis carnis. Huius vero p^las euang^l
operationes p^las, aperire reg^l celorū, soluere in iudicio ac ligare
in aliis ratum habeat, sanguis n. d^o emundauit conq^uas n^o
opib^{us} malis aut eodem. c. que nobis euang^l sacerdotē dispensat
sed quosum h^o ut cum p^las sit v^lte q^u p^las fons sup^{er}
nati de, et v^lte auctore immediatum d^o filium, ad id t^l
deuoluit controversia -

Utrum sint aliqui actus episcopi potius relictis, ad quos nullo modo se ex-
tendat sacerdotum facultas? pro cuius explanatione sequentes assertiones
subijcio.

Pa. concl. res potius spirituales à Christo collatae Apostoli, et nunc manes, et
usque in fine seculi permanura est in ecc. Hanc intelligo vniuersaliter tan-
quam ordinis quiritudinem, que nec erat absolute, no aut de illa
que nascenti ecc. illo tpe conquebar, qd dictum sit qd potius scribendi
euang. fuit tunc, que modo non est necesse, neq. vltia eadem scriptura
canonica, similiter potius miraculoy tan profusa utq. umbra Dei sa-
naent infirmi, quimo pastori ecc. fuit debita, ut vel hoc ex successore
saltem admonerent, potiam prelati saluti ee ouibz. Eius modi ergo
miraculoy dona nōno cessant, quia si subeer necessitas, proculdu-
bit no deservit diuina gra, intelligendaq. concl. de his, que ad bonū
regime ecc. spectant, in quo sensu rōbz scripturae testimonij probat.
I. rōbz ois illa potius ob necessitate ecc. constituta est, sed huius modi
necessitas preuenit usq. in fine seculi, igit et potius, maior constat, qui-
a sic sinagoge prouidit ut nihil amplius desiderandum eet, multo
to vberius debuit facere vinez sue, qua plantauit dextera sua, minor
est euident, nam cum ille in carne maneret vteq. seruabat suos, pau-
cis fidelibz sal erant Apsti, postq. uero per totum orbem euang. factū
fuit, multo magis necesse erant rectores, unde miser. s. enciclicis
mullis bñficij, que dux ille Beilamiter prelaturus erat populo suo,
inducant quodam verba p̄s exermi, suscitauimus sup eum 7. pasto-
res et 8. primales homines, que hier. mo exponente vniuersitatem
ministroy ecc. mi succedentium chro nobis in dicant, et per septem agun-
ti ex vterq. populo, cui sabbatoy obseruatio celebris fuit, per 8. prelati
euang. tūci quo nobis refidit octaua reformatione, intelligunt aperte
hanc rōnem vifq. esse aptus ostendisse, vbi necesse p̄prietate adiecit
nā post illa verba in edificatione corporis chri ad consumatione stoy
in opus ministroy, que ministroy necessitate indicant, dedicatione
subiectis, donec occurrant res in vniuersa fidei eragmitōne filij
Dei in vniuersa p̄fectum, in mensura etatis plenitudinis chri, que
nunq. futura est, nisi cum tradiderit reg. deo et p̄i, Et sunt custodes
sup muros hier. constituti no ad tps, sed q. iux. era. vltimūq. perpetuo
non tacebunt

2^a rō. Quāte reg^m qd Chiq⁹ habet in terā, semper num futicum est
sed hoc exacer per potestatem apte collatum, eor⁹ q⁹ successores
ergo hoc et est perpetua, illud q^o et p^ote nobis et euang^l tradiderunt
Esa. 9) Esaias. Sepauula super caput humerū fact⁹ est principat⁹, ait
solum David, et sup regnū eius seclat⁹ ut confirmet illud et cordi
uerā modo et usq⁹ in sempiternū. et angel⁹ ad virginē Luc.
regnabi in domo iacob in eternum, et regni eius nō erit finis, q^o
non egale fuit, q^o q^o nō de hoc munda, q^o uero dominium exercit⁹
per ecc^l ministros, ipse dñs dicitur, qui vos, inquit, audiri, me autē
ex qui vos spernit, me spernit. et Ap^l 2. cor. 2. qd donauit
quid donauit p^oter vos in persona Ch^{ri}. et rursus pro Ch^{ri}o legat⁹
fungimur tanq⁹ deo exhortante p^oter, quia n. egales reg^m d⁹
autē et in remotissimis partib⁹ regnare, q^o eor⁹ auct⁹ p^oter
provinciar⁹ oia disponunt, sic Ch^{ri}9, cuius vir⁹ operant⁹ omnia
ecc^l ministri, per eos dicit regnū gerere. hinc Ezech. 37. loquens
de israelitib⁹ nō carne sed spū, de q⁹ tanq⁹ promissionis uere q^o
est ecc^l, ait, habitabunt super eam ipi, et filij eor⁹ usq⁹ in semp^l
ternum, et filius meus David princeps eor⁹ in perpetuum, qui
celesti me sigilat⁹ in David, qui per ecc^l p^oter labor in cordib⁹ fide
lium sempiternū habet imperium. hoc et modo intelligamus
pletum vaticinium lapidis euulsi sine manib⁹, qui ferris
deb⁹ statuam cōminuit. nota est Daniel. 2. p^oter, cuius
sensu, q^o tpe Romam imperij suscitandum erat reg^m Ch^{ri}9
qui augusto imperante natus est, et ipm conteret oia regna
cōminuet, q^o p^oter dicatione Ap^l9 cessat⁹ oia p^oter, superba q⁹
ciuitat⁹ imperiale solum uertit in ap^licam sedem. qd August⁹
annotauit super Esa. c. 28.

3^a rō. euang^l lex usq⁹ in fine seculi est permanens, sed impo^l
ter durare sine p^oter spūalia apte collata, ipi et illa postea
manere p^oter per Hebr. c. 31. dñs, vbi post q⁹ promissio
nouum fidei imitari, nō sicut antiquum pactum qd p^oter
cum egressis de egypto, post de dicatione subdit. hoc d⁹
dñs, si defecerint leges iste corā me, et semen israel defuerit
nonsit gens coram me cunctis diebus. Per nouum illud tes^l
euang^l

intelligi Paulus docuit heb. 8. et ipse dominus in consecratione sanguinis
 novi et veteris testamenti; novum, quod veteri successit, et
 veterem quod nunquam mutabitur, minore vero, nempe quod sine spirituali gratia
 non possit curari. permanere adhibere ex illo scripto, translatio sa-
 cerdotis necesse est ut legis translatio fiat, et merito quod cum spirituali
 gratia sui custos legis spiritualis, neutrum sine altero constare potest, et
 in ca. 3. qui et idoneos nos fecit ministros novi testam. non dicitur
 ea sed spiritu, neque in perditionem neque augeat potestatem debet sine
 ministerio, neque gratia sacra conferre. ex quibus constat ab apostolo
 ad nos potestatem esse et usque in fine seculi permanere esse deus gradus
 potestatis quod dicitur, quos alii dicitur apostolos a principio constituit. quod si
 in unum quendam quendam superioris gradus credita ea nunc superioribus
 convenire necessarium erit.

2^a. cōcl. q̄stionē ad. consecrandum christi corpus, similiter quo ad
 aliam ordinis nulla in ea sacerdotis et episcopi dicitur. Pa. pars superius
 affirmat probat, nulla maior consecrandi gratia fuit scriptis collata quod ex
 pane virtute verborum fieret corpus christi, sed tamen eandem huius quilibet
 sacerdotis sine clavis ecclesie ordinatus in definit. c. frater desu. tui. et
 igitur in hac parte sunt equaliter. confirmat si potest esse maior potestas
 vel quod in minore episcopo idem officium vel perfectius, aut ex alia materia,
 sed in hoc hanc potestatem hanc locum, quod quilibet sacerdos in ultima instanti pro-
 latiam convertit panem in verum christi corpus, et quod hanc dicitur
 quod perfectius continetur in hostia consecrata a summo Pontifice. quod ab infimo
 sacerdote. Posteriori vero pars intelligi quod ex parte ordinis clavis co-
 llata cuiusque sacerdoti sufficit ad remissionem omnium peccatorum, si modo sit
 in materia et subiecta et disposita. seu de iuris dictione requisita,
 de qua statim, et hoc modo accepta cōcl. est de fide. Nam illa verba
 dicitur scriptis, quorum remissionem peccatorum. et dicitur et quilibet sacerdos
 absque ulla restrictione. nec cum alia dicitur iuris dictione, augetur
 interior potestas, sed subiectum materia circa quam. confirmat titu-
 lus episcopi cuius nullus est subditus, non amplius absolvere potest quod alius
 sacerdos, ergo ex parte clavis equaliter sunt omnes, in qua et neque scriptis ex-
 cellunt. demum si quis sacerdos crearet episcopus aut papa, et ante consecra-
 tionem aliquam, posset omnes subditorum crimina absolvere, si in illi confite-
 rentur, ergo.

3^a conc. nullatenus in epi sacras p^{ri} qui prius non fuerit sacerdos, et quod
idem non licet facile ois m^uhi concedunt, sed inten do q^u sacerdotali
rader nec^o presupom^t, ut quis possit epi ee, aliq^u nullam suscipi
tem. hanc no tanta firmitate asero ut precederet, existimo t^u postula
tionem soniam ee, idq^u potissimu talit^{er} cogit. p^{ri} de intinsec^o rone
pontificis est q^u possit offerre dona et sacrificia. propeccat, ad hoc. n. teste
Paulo, profert^u q^u constituit^u m^ultis que sum addendum, sed qui non est sa
cerdos nullo m^o p^{ri} sacrificia offerre, cum. n. in noua lege nullum sit
al^u aliud q^u altaris, q^u no p^{ri} consecrate, no valet offerre, nisi paratib^u
n. adus sumt, & qui non p^{ri} ee minister sacrificij, neq^u in epi p^{ri} con
cras. 1^a 2^a Arg^u si uolunt tenet ea I^u hierarchic, ut possit omⁿⁱ
adus hierarchicos implere, auctore Diom^o. s. ^{purpare} illuminare, ^{et} perficere. Sed
h^{ic} is qui non est sacerdos, non p^{ri} illo exequi, q^u neq^u uis sacra oia con
re, q^u d^u pertinet ad illos alios. s. minime p^{ri} epi de minor, constat q^u
no p^{ri} conferre sacra^u p^{ri} uel extrema^u unctionis, que ad purgandum
instituta sunt. 3^a Arg^u epi h^{ic} h^{ic} clauis ex^o sum veri sac
sacros Ap^ost^ol^o q^u s. f^umiter dicit, sed qui no est sacerdos no habet
clauis, q^u simul cum catholice sacer^o dotali tradunt, uel per illa
quas remiseritis pec^o, atq^u hinc manifestior est conc^o, seq^u. n. q^u
verus epi nullam h^{ic} p^{ri}atem absoluedi in foro a^u, et t^u hoc maxime
p^{ri}inet ad suum gradum. Item antiq^u doctores ut Aug^u et Ambro^o
s^u dicit ee epi et sumus sacerdos. sed in hoc nec^o includit sacerdotali
igit^u nec^o presupom^t character sacerdotali. nec doctores opp^o p^{ri}
Es erroris arguendi sunt, sed admonendi ut aliter loquant^u de
q^u saltem p^{ri}mo, atq^u aliter de alij^u gradib^u. v. g. si quis ad
per saltem p^{ri}mo ueret ad presbiteratum atq^u sub^o recipi p^{ri}ate
consecrandi, sed suspensus est per uis humanum ab executione, don
suscipiat inferiores gradus. Si t^u ee^o dispensatio Pontificis possit
per illum characterem implere ois actus inferiores, q^u minus in mai
cofer^u. at nullo pacto sic censere licet si quis diaconus ordinat^u
et ab illis q^u tenuerint q^u accepit p^{ri}atem, dicere. n. q^u talis possit
sacerdotali implere ee^o error de hoc tradit, q^u in ordinatione epi
illa p^{ri}as ad consecrandum uel absoluedum tradit, sed sup^oponit

ab his die q̄ solum recipi potestatem ordinis conferendi et confirmandi,
 di. sed q̄ dicitur est rōm q̄ quis possit consecrare ministros
 ecc̄e, et nō possit illam cōficere aut dare potestatem absolucendi, quā
 ille non habet, ideo nullus certior est, quam adstruximus, theo-
 logor̄ sententia

4. cōcl. ep̄o vi consecrationis cōsent noua potest. ad quosdam alios, qui
 simpliciter sacerdoti nullo mō sunt possibili, ex quo proximē seq̄ q̄ sunt pres-
 biterij superiores, idq̄ de iure diuino. Vtrumq̄ simul probat. 1. q̄ a prin-
 cipio nascentis ecc̄e fuit solum mō consecratio ep̄i q̄ sacerdotis, sed hoc non
 est nisi q̄ ad maiore gradum potestatis assumit. q̄. major potest. cōsent,
 2. sequella, cum. n. potest. spūalis sensibili signis cōferat, quoscum tan-
 ta adhiberet solemnitas tanq̄ diuersa, nisi est maioris potestatis alius.
 Major uero constat ex can. 1. et 2. Aplos, ubi ep̄i à tribus ep̄is, sacer-
 dos ab uno tm ordinari precipit. / P̄. Dionysius de ecc̄a hieracōsia
 vtrumq̄ diuersum ritum ordinationis tradidit, quē ad ritū ep̄i ser-
 uauit ecc̄e. 3. maius fuit augs̄. 12. aplos de iure diuino, ex ritū
 tributione Ch̄i q̄ 72. discipulos, suos delegentes euoluenti sacra
 euanḡ. competentem se potest. et ep̄i successerunt Aplos, presbiteri uero
 alijs discipulis, suos nobis tradidit Anacletus papa ep̄i 3. ep̄i 21. d.
 c. in nouo. et Damasus papa ep̄i. de presb. quos ideo reijciendos cura-
 uit, q̄ non agnoscebat nisi duos sacerdotum ordines à Ch̄o institutos
 presbiteror̄ et ep̄or̄, quorū tm Aplos, illi discipuli succedant. 4.
 nullusq̄ exercere actum sacrum, quē antea nō poterat, nisi per
 potestatem a deo acceptā, q̄ de se notum est, ad alium. n. sup̄ ritatem
 nullatenus creata se extendit, sed qui consecrat ep̄i p̄. a se qui su-
 pernatē quosdam alios, quos non poterat ante, ego habet à Ch̄o
 nouā potestatem. Minus suadet auctō. diuini. ubi sup̄. dicentis q̄
 diuina lex Pontificalium ordinationū s̄t. in omnia diuini cōfessione
 unguenti sacror̄ altarium cōsecrationes. Item ep̄is eterna fonte dis-
 tribuit. p̄. diuina lege ordinare q̄ antea non poterat. quā dicit
 Amb. in 1. c. ep̄t̄ ad titum agnouit, Nō ait q̄ inauditum est, sa-
 cerdotem siue presbiterū ordinare ep̄o. et ep̄i p̄. presbiterū creare.
 Ep̄ipha. in compendiosa doct̄a ait q̄ presbiteri nullo mō. pres̄ general-

epi vero gna' ecc' p'p' - Item p' sacra^m confirmationis conferre, q' non
latenus sacerdoti donatum est. Unde missi sum' h'c ad cofirmandum
samaritanos. ex quo hiero. dialo. 2. adversus lucife. agitur hoc man
epo' ee tradere. ff. p'adem h'c. c. man' de conse. d. 5. non q' sum' eque
in p'ate ordinis. 1. Quinto. minister aut' sacro' sum' a d'ro instituta
sunt et ipa sacra, que no' aliam potuerunt habere auctore. sed quoda' sacra
no' p' ab alio cofici q' ab ep'o, nam cona. floe. defim' q' sacra^m confir
mationis et ordinis ordina' minister est ep'us, chrisma. n. nuncup' p' m' p'
ep'us credere q' divina institutione hic gradus omnes. - Ut m'o
p'at ordinis qua' h'c sumus Pont. non est magis q' unus cunctis, cui
sig' est manifestum, q' ip'e electus, ab ep'o consecrat'. Dion. ait. c. 1.
q' ep'us sum' in sumo gradu ecc' hierarchie. si q' ep'i alij no' h'ent de p'ate
divino majore p'atem, q' simplex sacerdos, sed q' nec sumus Pont. ex
cellit in ordinis p'ate deservendo. hoc aut' est erroneum. q' p'p' p'at
est q' p'p'at' consecrationis p'ates alios ordines exerce' p' circa caput
chr'i institum'. h'c de potestate.

Om' vero isti actus sacramenti sum', quos plurimum refert Ste et Chri
p'p'at', divina q' largitur, nunq' defuit in necess' crediderim q' in ordi
tione ep'i dat' novag'ia in consecrationis, cur. n. credimus dari divi
et no' ep'o, cum ad altius ministr' sacer' - huc pertinet q' Ap'ly ad
dijapolo tomo. 1. h. 9. nol' negligere gra' que est in te, quedam est
per p'p'at' cum imp'one manuum p'p'at' 1. ordinationis ad p'
nec nisi satisfacere un' qui dicitur q' sui est illa gra' que datur
in character' sacerdotali ad o'ia alia sequente. nam d'is cum tradit
p'atem remittendi pecc'a, nouo m'o s'p'm h'c' conculat habentib' iam
q' novum committat opus, sic de h'ro dicere op'p'. - Tum vero
catholicis occurrit molestia illa, nec dum satis explicata q'

De p'p'at' sui ad o'ia vel sacra^m

Quid sit constare ad utrumq' pars asserans, si quidem ordo est
est signaculum, quo nova tradit' e' p'as, sed illa in ep'i consecra
accedit. est q' unus ordo, sig' sensible quo gra' sig' cat' ep'us
est sacra^m, sed huius modi est op'at' q' est sacra^m. - Vi h'c
fatur

idem s'm oes

facient ordinem sic eē sacra^m distinctum a sacerdotio, cuius potia dicitur,
 quia ab eucha[?]; alij ne a Roma discedant, negant vel gra^m infundi
 vel impium characterē. Sed ante q^m arg. solvunt, permittendum est quo
 ad causam quam cum hereticis cōtra certamur, atq^m a deo ad negm^m fieri
 nondum referat, quam sequamur dicit, dum inter oēs conveniat q^d e^ps
 hōi maiorem potatem in ec^la ex huj^m institutio q^m simplex sacerdot. et q^d
 illa ordinatus nō solum humana sed divina institutione sortit^r effectū,
 si vero character sit distinct^{us} nec ne, disputatiōi Scholastic^{is} p^rezalant,
 sicut olim fecit ec^la questioⁿ illa de infusis habitib^{us}. Decretum est in sup^{ra}
 infundi, sed an eorū distinctio qualitate^m disputandum theologis reli^{ct}
 querat. at q^m a multis disputari cepit, placet in p^rte^m Divi Tho^m
 semias explicare, et q^m

In asertionem. ep^oscopus non est ordo exalte loquendo, sed cōtra. ad
 cultus intellig^{it} distinguere q^m in a dubijs certa separamus, sigⁿes
 accipiam^{us} h^{oc} ordinē pro gradu superiori s^{icut} d^{icitur} in talem real^{it}er, ap^{er}
 te constat q^d sicut ep^oscopus est superior, ita ep^oscopus ordinat^{us} que nunc dicit^r ep^o
 tus s^{icut} hanc acceptioⁿe est ordo, q^d et dicitur the^o. fuit, est. n. ep^oscopus
 constitutio quedam in maiori gradu et potate, sicut et presbiteratq^m, et
 q^m aptum ad hoc similitudo invenit. sicut n. presbiter est in maiori
 gradu q^m diaconus ita ep^oscopus q^m presbiter, et uterq^m id hōi ex ordina^t
 tione, ordo vero s^{icut} p^roprietate in usu antiquo^m theolog^o attendit^r
 s^{icut} ministerium circa eucharistie sacra^m, cuius rō fuit antiquus,
 q^m uterq^m est ordo diversorū invenit^r distinctio et accessus ad aliq^{uod}
 sūmū, sicut ordinē angelorū s^{icut} p^roprietate ad deum in dōm^o nō po^{ss}
 t^{est} s^{icut} g^ois, in cultu vero exteriori religionis, antequā sūmū est eucha[?]
 sacra^m quo nō p^recisus hōi ec^la in hoc seculo, ideo p^ropie dicit^r ordo
 s^{icut} potatem accepta re[?] illius ex quib^{us} infirma collig^{it} q^m gradus or^{di}
 n^{is} attendunt^r s^{icut} in misc[?] eu[?] et, s^{icut} in sac[?] sacerdot^{is} tenet sū^m
 mum locum q^m ep^oscopus s^{icut} h^{oc} nō est ordo superior. Ad hoc arg^m
 sollet ab alijs responderi, dicit. s. neganda maiore q^m existimant q^m
 ordo sumit^r s^{icut} off^{ic} ad cōij[?] corpus sicut ministriū sicut p^roprium et verū.
 at in defectu a cōi[?] vocabuli usura, que rōm^m submixtum eē ostend^{it}
 demus, q^m n. sūmum ad eum p^ropie respectu usus excellentiaz

p[ro]batum cōsideremus. constat autē q[uo]d si quis alius est cōsecrā cap[itu]l[um] q[uo]d
 2° dicit alij negando minore, q[uo]d re. eucha[ristia] habet ei excellētiā
 ep[iscop]at[us], nam sacerdos effect[us] dependent[er] ep[iscop]i in dependent[er], q[uo]d ex
 verbis Diom. habere vident[ur], que q[uo]d nō respicit. s. vho. deceptum
 existimant, cuius t[ame]n deceptionē in hac parte hor[um] diligent[er] m[en]te
 p[ro]ponendam existimo, quos in hoc decipi facile ostendo. Duplex
 dependentia est p[ro]p[ter] h[oc], altera in e[ss]e rei, sicut ignea virtus p[er] se
 igne a quo gemita est, altera vero in operatione, q[uo]d sic sub alia est
 virtute ut nequeat, nisi ab alia moveat[ur], agere, quom[od]o o[mn]i[um] cōg[no]s
 pendent a p[ro]p[ter] h[oc] si de p[ro]p[ter] h[oc] dependentia intelligam[us] fatemur sa
 cerdotem ab ep[iscop]o dependere, qui eum sacrauit, sicut et a sacerdote
 is que baptizavit, et a parente qui genuit, quos si aliquid de p[ro]p[ter] h[oc]
 nō posset modo cōsecrāre, sed in hoc m[en]te p[ro]bat ep[iscop]us, qui est depen
 det ab eo qui eum ordinavit in sacerdotem. / si vero loquam[ur] de
 2^a dependentia fateor q[uo]d et ministri pendent a d[omi]no, sicut a cap[itu]l[um]
 membra, sed manifestum est q[uo]d re. alij independent[er] cōfici p[ro]p[ter] h[oc]
 det, sicut et ep[iscop]us, q[uo]d nullus in d[omi]no actuali operat[us]. ut cōsecrā
 h[ab]ere posset addi 3^a solu[ti]o. q[uo]d ep[iscop]us cōsecrat h[ab]ere vasa, altera et ministri
 quo dicit h[ab]ere ep[iscop]us aliquid ministerium circa eucha[ristia]m, multo magis q[uo]d
 acolytes qui vasa deferunt. his t[ame]n advertendum q[uo]d o[mn]i[um] ordinū. 7. gradus
 ip[s]a hora sacrificij h[ab]ent suas operationes ad id tendentes, id est s[er]vicia
 t[em]p[or]e cōcurrunt hostiarum, admittent[ur] dignos, exornata emergunt
 p[ro]p[ter] h[oc], lectos erigunt populi amicos, acolytes lucē deportant, sub d[omi]no
 s[er]vicia man[us] p[ro]p[ter] h[oc], diaconus offerens illas et assistens, sacerdos cōsecrā
 quo p[ro]p[ter] h[oc] m[en]te deficiendum superest, ep[iscop]us vero q[uo]d nullam actu
 h[ab]et simul t[em]p[or]e cōcurrere, quare nō computat[ur] inter ordinis eius p[ro]p[ter] h[oc]
 m[en]te, q[uo]d est q[uo]d arg[um]ent[um]. 2° vero, nullus gradus ordinis intrinsicē
 pendent ab alio, quo distinguit[ur], sicut p[ro]p[ter] h[oc] diffin[iti]o declari. p[ro]p[ter] h[oc]
 p[ro]p[ter] h[oc] utiq[ue] ostendimus. sed ep[iscop]us intrinsicē dependet a sacerdoti
 ostendimus q[uo]d cōc[il]i[um] q[uo]d non est cōc[il]i[um] distinct[us], alioquin e[ss]et, sicut
 reliqui separabiles.

2^m a fortiori in ep[iscop]atu nō imprimi[us] novus caracter a sacerdoti
 factus. i. q[uo]d si ep[iscop]us est sacerdos perfectus, ut testimo. P[ro]p[ter] h[oc] ostendimus
 s[er]vicia

cogit q' character ep'i sit perfectio sacerdotij, aut consummatum sacer-
 dotium, vel duo characteres diversorū graduum nō hēt necesse sē,
 pendentiam, sed ep'alis character hēt necesse dependentiā à sacerdotia-
 li, ergo nō sunt divisi, oēs p'missi iam antea sunt p'lati -
 Adversus tñ hoc sunt duo arg'ia. 1° nullus pot' de novo exercere ali-
 quē actum nisi per novā p'lationē, sed ep' ordinatus pot', q' antea
 nō valebat, ergo p' novā hanc p'lationē, sed hanc consp' novus character
 ergo. / 2° Vos distinguunt' per actus. Sed ordinare et cō-
 secrare sunt diversi actus, et similit' distincta obiecta, sacra-
 menta, q' d'cōfāt sacerdotē, et ordinis, q' d'cōfāt ep's, ergo sunt dis-
 tincti p'p'rii. Unde q' nō d'cti sic sunt coniecti ut existimant
 semas. s. vho. sustineri non posse.

ul/ seq.

Altius tñ repetenda characteris conditio, ut nihil ad seipsum videri
 possit in via Divi thomae, Character cum res sit p' totā nām, ut
 p' se qui à sacris g'is imp'fusus et divini sp'is lumine cognitus, nō
 pot' reb' nris convenire à ex parte, sed ex divinis opp' int' ligere,
 frequenter dicit' p'p'riā, q' nō infirmitati quāt' vel augeat', nec
 per actus cōtrarios d'ctat'. Infirmitas nō perfectior in iustis q' in
 reprobis, que oīa p'p'riā nātibus conveniunt nō habitibus. habet
 tñ nō nihil cum habitibus cōe, q' nō simul cum aīa sicut nā,
 les p'p'riā, sed ex t'p'e adveniunt. Item nō simul oēs characteres
 ordinis, sed successione incipiunt et sunt in p'p'riā subiective,
 que oīa nō p'p'riā sed habitibus sunt p'p'riā. Unde in quibusdam
 assimilant' p'p'riā, in alijs habitibus. ut v'z sicut t'p'e p'p'riā in ami-
 g'ibus, ut quando t'p'e p'p'riā augeat' sicut habitibus -

Post considerandum, q' p'fectio p'p'riā ex duobus p'p'riā. 1° ex eo q'
 hōie se hōie circa suum adequatum ob'ctū, sive actum, sicut nō
 est perfectus visus, qui solum cerneret nigrum. sed opp' ad
 o'visibile, q' est adequatum ob'ctū hōie se hōie. 2° attendi
 ab effectu, q' p'p'riā aliqua virtutis aliam sibi similem efficere,
 ut cum virtus quātūm equi gignere pot' equum, tunc demū
 perfecta est, nec opp' aliam ē virt' in p'p'riā, aliam in v'zo

quāvis alia possit officere viā q̄ parvitas. ad hunc modum de
spūali p̄tate, quæ est character, censendum. Summa p̄t̄ ordinis est
in characterē sacerdotali, tunc est perfectus, q̄ p̄ se h̄t cura
adequatam ad eum et obiectum, alius adequatus est tradere
oīa divina munera, q̄ sacerdos est sacra donans. hunc ep̄, qui p̄
oīa divina munera conferre, h̄t perfectum sacerdotium, non
p̄s̄biter, qui nō oīa ministrat. similiter ep̄ q̄ sibi s̄m̄i
p̄tatem conferre, nō aut̄ simplex sacerdos, qd nō a se ip̄s̄ provenit,
si q̄ in mo est perfecta p̄t̄, in alio imperfecta, neq̄ t̄i d̄s̄ p̄t̄
una. / est aliud ex̄ adus adequatus characteris est diligere
deum ex toto corde, et ex oībus viribus, nō solum negativē. i. ut
nihil sit in corde cōtra. verū positivē, ut toto impetu in deum
ramus, et t̄i cum una s̄m̄i char̄tas vis et p̄t̄as, hic nō p̄t̄ positivē
deum ex toto corde diligere. q̄ ut inquit Paulus, nunc cognosce
mus ex parte, tunc aut̄ cognoscām, sicut et cognitus sum. 1. cor. 13.
ac p̄m̄de t̄i diligem̄ in p̄m̄ia per eandem char̄tas ex toto corde et
viribus, sic character, qui sacerdoti confer̄ in traditione ali
cū s̄m̄i substantiā est idem cum ep̄t̄i, sed imperfectus, at funbil
facultas ad remittendum pecc̄. p̄ficiū ad novā p̄t̄as, que tunc
consequi ad p̄s̄, qui nō p̄t̄ conferre corpus d̄i ac ministrare, me
ritō p̄s̄biter iudex corp̄, qui admittendi sum̄ ad hanc m̄s̄am.
sed adhuc imperfectus, q̄ nō oīa dona char̄tas p̄t̄, neq̄ sibi s̄m̄i
m̄lem gr̄at̄e. cum vero consecr̄ ep̄s, iam consequi vltimā p̄t̄as
vltima quā nihil superest desiderandum. unde Dionysius aut̄, t̄i
tenere culmē eccl̄e hierarchis. Sed quom̄o auger̄ vel extendi
simplex et indivisi bilis character. Ne in hoc assimil̄ auger̄
habituū extensivū. habet̄ n. geometriq̄ sive altitudo
per 1̄ demonstrationē acquirat̄ s̄m̄i substantiā t̄i q̄ indivisi bilis
sed post frequētes demonstrationes applicata oīa partialia et
cōt̄es se extendit, sic et character.
Ex his ad ass̄. q̄ facta. ad p̄m̄. R̄ q̄ in caslonē ep̄s tradit̄ novā
p̄t̄as ad altum distinctum, ergo et novus character, negatur.

sed solum rexi q̄ noua perfectio superaddit p̄ ex̄ta, sicut
videnti deum est facultas ip̄m diligendi mentis conatu, quā
antea nō habebat, nō p̄ infusione noui habitus, sed per
p̄ ex̄ta perfectionē. et idem de 2^a demonstratio. ad quam
habitus se extendit.

Ad 2^m. qd̄ putant factus esse facilius, q̄ nō qualiter diuersitas
actus distinguit p̄as, nā visio albi distinguit à visione rubei colo-
ris, et pertinet ad eandem speciem p̄tatem, q̄i claudunt sub
adequato, qui solus constituit sp̄m. sicut in 1° baptizate, conse-
crate, remittens pecc̄a sacra unione perficere, alius enim diuersi
sacerdotibus p̄tates, et cōstentis sub p̄iungit et adequato, qui et
tradere diuina mysteria, et ideo nō distinguit p̄as. Similit̄
sacra^m ducta ordinis uel cōfirmationis dicenda sunt diuersa
sed claudunt sub uno, qd̄ adequatē respōdet, sacerdotis s. mis-
teria dei, quorū dispensata perfectus est ep̄s, in quo est perfectū
sacerdotium, alioquin sequeretur q̄ in ep̄o cōt̄ duo p̄tates distinc-
ta, altera ad cōfirmādum, altera ad ordinādum, q̄ et actus
et obiecta diuersa sunt. et si queras, quare sp̄ales actus dis-
tingunt characteres inferiorē, nō aut̄ in sacerdotis sufficit maior
diuersitas? in promptu est solū, qd̄ ea que distingunt inferi-
ores p̄as, inueniuntur unita re. superioris, sicut visibilia et
gustabile distingunt sensus exteriores, que t̄i claudunt sub
rōne sensus cōis, eorū est uniuersalis p̄a. In igne sp̄atium
p̄as p̄as sacerdotium est uelut uniuersalē, reliqui ordinē, aut
particulares p̄as, uelut illud nō simplex, qd̄ ad plura se p̄t̄ extē-
dere, etsi nulla v̄i difformitas.

3^m asertum est. ep̄atus nō est sacra^m distinctum, sed ordinis per-
fectio, ex dicitur confage. de sacra^m hōt suū effectū distinctus
ab alijs q̄ separabilem, sed ep̄atus nō hōt separabilem effectum
à sacerdotio, ut ostendimus. ergo nō est distinctū sacra^m, maior gl̄
nota disuentionē per singula sacra^m. 2° sacra^m ordinis pot̄tū

sūmū Pontificē sunt aliqui preexcellentes, et utiq; non
 alij, q̄ ep̄s, ego. 1. 2o. plūs ordinis maior est de iure diuī
 in ep̄s, ut in q̄. concle. constitutum est, sed plūs iurisdictionis
 non est tan necē. eccē. ad hanc. n. spectat regere dei populum,
 leges condere, penas infligere, indulgētiā concedere, p̄ est nunc
 impelatis diuina ordinatione. 3o. Christi dñi optimū re-
 gime eccē. instituit, q̄por qd̄ diuī, q̄ descendit de celo ciuitas
 hęc ordinata, apoc. 21. cuius. n. p̄bita supra illā Hierosolimā
 imitat̄, est aut̄ optimū regimē ut vnus sit sūmū, alij q̄su-
 mant̄ in parte sollicitudinis, q̄ in eccē. post mū sūmū p̄fectū
 sunt alij, quib; hęc cura demā data est. - que est iō. s. vho.
 4. contra gen. c-76. hęc p̄tuler̄ scrip̄. testim̄. vnde tradu-
 cam vos in sion, et dabo vobis pastores iuxta cor meum, et
 pascent vos scia et datura. et nō dāno, sed de plurius p̄mo
 est, qui fecere Ap̄t̄ et eorū successores. Ecce in iusti. regnabit
 rex, et p̄ncipes in pace p̄erūt. qd̄ p̄ intelligi de dñō et Ap̄t̄,
 deinde de sūmo pastore et ep̄s, qui veluti p̄ncipes populū et
 p̄sunt. In nouo sim̄ta. vnde. ut constituit̄ per ciuitates pres-
 biteros, apertū est q̄ hęc constitūtiō fuit ex dñi p̄cepto, ut in
 p̄cipuis ciuitatib; eorū p̄p̄siti. et p̄a. 7. eccē. Ap̄s scribens
 post ad angelos. v. ad ep̄s. hōmē veni. Tandem a dño rō ep̄s
 dñi, attendite vobis et vniuerso gregi, in quos ^{postul} sp̄s regere
 eccē dei ē. vbi hęc duo peculiarīa ordinatione sp̄s. factū ē,
 nō sicut per illud reges regnant, et sicut oīs plūs et nāt̄ est
 ab ip̄o, nam ideo adiecit b̄s̄f̄m. redemptionis, p̄ sanguinem
 dñi, ut sp̄ti q̄ videntia nos admiraret̄ q̄m̄ quā p̄p̄sitos eccē.
 ordinauit. 2o. hęc q̄ et constitūti sunt, nō solum ut ordinēt
 uel conferant, sed ut regere eccē. qd̄ max̄ ad iurisdictionē
 spectat.

Inere-3.
 Esa. 32.
 tit. 1.
 Apoc. 1.

Sed tunc occurrit duo adq̄. magni ponderis. In eaque uice

divino cogebunt alium, per nullam inferiori potatem, vel auctori-
tatem, vel limitari, sicut que sunt ordinis, sicut que a rege tra-
ditasunt alium, per inferiori non limitantur, si ergo epi iure divi-
nent maiore potatem iuris dictionis, Papa non poterit illos ab exe-
cutione impedire, quod tamen in summi Pontificis auctoritate

2^m si episcopus quo ad ordinem et iuris dictionem est de iure divino
utique illorum residentia cum eis est de iure divino, neque illi
disponere, ut vult, deserat, cuius oppositio non est
est de iure divino sed institutione humana.

Hic ad aliquos adducti dicunt solius Pape iuris dictionem esse de
iure divino, reliquos prelatos ab illo tamen herede. si in ad eius nu-
tum remoueri possent, et a suis civibus abesse adhuc sine aliqua
causa. aduersus quam opinionem sit

6^a conc. principalis, quousque epi iuris dictionem habeant in merito
tamen, illa tamen a summo Pontifice in utroque foris limitari potest
Ad huius intelligendum nosse oportet discernere inter potatem ordinis et
iuris dictionis, illa siquidem ordinat ad spales quosdam
actus sacros, qui quoniam sunt maxime necessarii in ecclesia voluit christus
infallibiles esse, quare operatur character ordinis in istis potestatem
que ubicunque sit disposita non infallibiliter operatur. Summa est
potestas ordinis ubi fuerit non illi subiecta adeo efficaciter ope-
ratur, ut nullatenus impediri possit. si ergo ignis applicatum legi-
timis, ita et sacerdos potestatem manum potest consecrare. Hinc
potestas visibile a solemnibus consecratione traditur, quod multas consecra-
tiones, quod ad plerumque salutem ordinat. Accedunt hec omnia
in operando a solo christi sacerdotis efficaciam habent, sicut in
mouet a potestate, nemine uero alium superiorum agnoscit quod sacra-
mentum solo instituta sunt, cuius uirtute operantur. Unde illa
sacros, que a potestate ordinis pendet infallibiliter atque inmutabiliter
est. at potestas iuris dictionis, que ad regimen fidelis populi ordinatur

ordinat, multiplices hēt adus, eorūq; fm diversitatē eorūq;
actōrū variabiles, ad illā spectat pastus dūq; alere, in quō tanta
est habenda rō diversitatē, q̄ntam D. Greg. latissime docuit, qui
leges ac decreta prescribit, que pro tēp, personarūq; diversitate
variant, et aliq; penitus extingunt. hęc subdolo delinquenti,
ter corrupit consuevit, ad se confugiētes indulgentiā accipi,
pensatione refouet, que cum sit multa, variēq; disposita
nisi ad unū reducerent, oīa cōfessionem eorū, quare ad eī sapiā
sua iura dispositum est, ut sumare q; plū eorū apud ecclē pastore
iuris iurata dirigent oīa, et a quo reliqui pendēt in p̄lati,
tū gubernatiūq; executione, sicut mānā a capite. Ex quo
sequi p̄ gloriā vitate clauium possit quilibet sacerdos, quecuq;
peccā dimittere, potuit sumus totū subdolo ording dicitur,
quere, et quosdam tēp, alios altēri credere, et que dam gra
uiora crimina sibi refouere, q̄ oīs iuris dicitio inforo aq; pendet
ab illo, ut. c. 2. / p̄ legū ecclē q; dispensationē penes se hōc
in his, que sūt maioris momenti, itidem rōnōq; ac iura tōq; rōla
rationes alijs interdixit, in quibus oībus, si pro rōneferant,
nō est usurpatio iuris alieni sed usus pprii. nam in nālibus
oīa membra immetē infamant ab aīa, a qua immōtē hōm
vōm motuā, sed hęc applicantur mediante vōlū imperio, que
est p̄ motūq; virium aīe. ita ecclē postulat hōm quietem a cōro
mediata p̄latem, et sic dependet in ussā a motu p̄mī pastoris
2^m fm ecclē in nālibus, sufficiens p̄mīq; q̄ntitati q; p̄latia, cui est
infusa vis a nā, ut tū subiecta sit infusam p̄ oīes, sine quo non
p̄terit moveri, ut hāud secus in ecclē, particularis p̄lati a cōro
vōlū hōm, sic tū, ut oīes executionē p̄ndat a p̄ vōlū religō
motore. / 3^m em̄ in equali p̄latia, vōlū p̄mīq; immetē a rōne
constituent, sicut ex p̄mīq; p̄mīq; tū illoq; plū ab hōm
coerceat p̄, q̄ id expediat regimīi optimo. qd̄ p̄miramur
p̄latem ecclē a cōro dōmiffā eī ep̄s, et q; ussus p̄ndat ab
illo, in quo est plēnītūs p̄lati. /

Tandem oēs Apłt. fuerunt à chro. immo Epłtatem, id est supra
totum orbem, qđ sic exigebat illoꝝ officio, euntes, inquit,
in uniuersũ mundum &c. credimus tñ disponere Petrus dis-
tinctas quatuor solitas eẽ, à quibus, si opus eẽ, possent re-
uocari ab eodem, ad aliasqđ tras mitteri, qđ uniuersali erat po-
ter. simile uideri est de summo Pont. ob quã cãm oēs quosqđ
habent, accipiunt ab illo, quasi cõmittenti, ab illo se dependere
meminerim, quibus. 6. con. probata manet. /

subiun

Quo uero max. S. conc. ac. 6. Veritas luceat dubium ex
utraqđ subicit, qui fieri pñ, ut epi dicant diuina instituti-
one excellere in pot. gubernacñi eccłi, cum tñ adhuc minime
possent efficere ab epi summi Pont. auctoritate, cuius commissione eĩ
adhuc nõ imitari pñ hõie eundem usum. ut pñ in electis nõ
sunt consecratis, quibus est facultas gubernacñi, estõ epi nõ summi
et ea quidem equalis alioꝝ pñate, qđ in consecratione accipiunt
quare uĩ qđ si solus uir diuini rõ fecit, nõ hẽnt manũ au-
thoritatis gubernandi epi, qđ alij, sed illi solum, qui uis à
summo Pastore cõmissa fuerit. Ad huius difficultatis expli-
candẽ, compta utriusqđ pñate rone, ordinis. scilicet uis dicitur
eius progressum et cõuenientiam sequentibus expłis.

Primo ista pñate in chro. dño non fuerit diuisa, sed in simplicia cap-
itũ dignitate cõnexa, ex quo ille à pñe constitutus est eĩ cap-
itũ character, et sine uis dicitur cõmissione, una ex
trentis pñate, que ad unõem necesse cõsequetur. cuius spũalium
actuum efficaciam habuit ad spũtalem regimẽ eccłi, ad quẽ sine
tñales eius regnos pñas euertere potuit, ac tñale regimẽ nõ habuit
et ideo lapis dicit sine ramõibus euidens cãm regna cõstituta
in statuã Danielis. Dan. 2. (et sicut in sensibilibus formis ma-
terialibus ac diuersis vir. reperunt, que omnia luce solari spũ-
alibus indiuise continentur, ita solus pñ. pñas omnia ui-
sionis eius spũtalem diuersas operationes eminenter præstat

similit

similitudo speculationum inferiorum intellectuum habentur
 distinguuntur. at divina scia no sub altera specie clauduntur, sed
 utriusque perfectione sua simplicitate et puritate comprehendit. ad
 hunc modum diversas plates, que in ministeris ecc. quoad or.
 et gubernatione distincte sunt, in summo illius capite presus omni-
 unt. neque enim app. aliena ut, q cum Petro claves pmisserit
 sedensq, ipse th no plures, sed claves david heri legi sup humeris
 in suum, que cum sit una efficitioe in thol, no alteri subalter-
 natam, sicut claves ministrorum, sed cuius effectum nemo possit
 resistere, appetit. n. et nemo claudat.

2a pp. or. pias ordinis et iuris dictionis in quocumq. ministerio sit
 a christi plate mediate uel immediate procedit, eiusq. uirt. operatur.
 de plate qui dem ordinis constitutum est, qd sicut Greg. 1a uoce
 de illo dixit, hic est qui baptizat. Jo. 1. ita ille est qui ordinat
 alius q. ordinis officiu. q. quis ab hominibus ministris exhibeat.
 de plate iuris dictionis eadem attendit, na alius n. facultatem
 tem excedit, ut constitucione iudicis interiorum actuum spiritualium
 dona, ecclie thesaurum distribuere, quare nullus, nisi eius uirt.
 hoc precepto, et sicut dicitur in, ego qd donavi, si quid donauit
 pp. uos in persona christi. 2. cor. 2. 1 sic quisq. ecc. fungit plate
 intercedit p. aserere. / Diximus mediate uel immediate, qd de
 plate ordinis competens est sicut in me a christo tradit, licet
 mediante hum. ministro. qd sicut ille, ut agens principale operat,
 homo instau. est. at potas iuris dictionis ministerio quidem
 hominis committit, et a christo procedit. sed in diuersum reuoc-
 at an alius homini conueniat caris. q. sub. cuius operatio.
 desinet ad alios. qd in reprobis examinandum.

3a pp. iste duo plates diuersi quidem sunt, atq. diuise, sed
 et moue ordinato, id qd a christo saluatore no. etq. diuersitas
 ex differentia operationis manifeste constat, operatio ordinis sacer-
 quidam actus est, ut ante ostendimus, alius iuris dictionis,
 qui sunt leges ferre, penas infligere Ep. manifeste a prioribus

discingi, quare constat diversas esse, quare sim
 ecc. nos docuit consue. optima legu interpres. inuenimus qd
 electus a die acceptz confirmationis a Rom. Pont. antea qd con
 sol, vera h'et p'tatem iuris dictionis, etsi nullus sui iuris
 p's. c. transmifam, de Electioe. Simta officiali ep'i iuris dicit
 h'ere sol absqz ordine. Recusar titulus ep'i ordinis hem absqz
 iuris dictione actuali, simta ep'us q obtema facultate ep'atua
 efficit nullu h'et iuris dictione, cum ordinis caracter sui iuris
 Ceter. Sunt ergo separabiles, no t'n subinde accidentate co
 iuncte, quz n. a d'as sapia, ordinata sui oia. (Utamqz a Chri
 stofuisse ostendimus, q' et utramqz ad eundem finem vltimum
 ordinatam est, docuit Aq'us, q' enumeratis gradibus et officij
 subiectis de oibz, in confirmatione d'as, in opus ministerij
 quare ergo ad speculatione veritatis h'et intellectus agente
 et potem na cotulit, qui no casu sed sapia coiuncti sunt, et
 quare duplici aialis appellatum coiuncti ables et iurabilem tu
 de v'is procedit, h'aud seors ad sp'uale regim'e ecc. ad
 gressum regit' d'as utramqz potatem salutis aut hoc coiuncti
 no q. accidentate, sed optima rone se corequunt' in actibus
 potentij, docente Arist. p. illa, cuius est p'ncipalior effectus, no
 p'cedit, et inferioris est preparare nam superioris. operatio
 effectua inducere, qd in actu d'as et d'as qd operatioe fauile
 constat, namqz illa superior est, h'ec subalterna illi, m'io
 destinat, et operationi subministrat. In ecc'is potatia potem
 ordinis intemus sp'uales effectus attingit sacra. of collatione
 ad hanc potatem potem iuris dictionis ordinat' nam preparat
 effectus p'ncip' custodiens. cuius rei no t'ne ag' est, q' cu
 noie clauium ecc' fundate promiserit, noie clauium sui iuris
 potest' ecc' nec intelligit. ar quis cotulit sacerdotalen
 ep'alem ordinem Petrus simul cum alijs. sumu vero iuris dicit
 nis p'tatem post modum illi seorsu indicauit. q. no
 dentate, sed nec. vna alteri coiungit. Poterea sac

luc. xi.
 Joa. vlti.

semper

semper fuit populos disponere in his que pertinent ad divi-
ni cultum, sed potestas spiritualis est max^e in euangelii-
is sacerdotibus et epis. ergo illius regimē ecc^lie nō accidenta-
rie cōvenit, sed ordine divino.

4° ppō, oēs pōtes ecc^lie tan in origine, q̄s in usu à sum^o Pontifici,
fuit auctoritate dēgit, ac pender, que tande ordine i q̄s
de iuris dictione intelligenda est, iux^{ta} q̄ omiq̄ mōs convenit.
ratio huius potissima est. Cetero eccl^lie capiti hic honor debet
ut oēs dignitas et pō^{tes} ministrorū ei ferat accepta, ex quo se
capitis compactam et cōnexionem in an^{te} caput collo. 2. / at hic
honor convenientius reddi nō pot^{est}, q̄ q̄ ab eius vicinis Rom^o.
Pontifice, oēs ministrorū gradus accipere sese intelligat,
oēs ergo pōtes ab illo dependet. adde q̄ nō instituti. hoc
max^e emuerit. Immo minus. n. q̄ pō^{tes} in unoquoq̄ grāe est
mensura atq̄ regula eorū, que cōtinet in illo grāe, ut 2.
moysiph. docemur. q̄ est motus primi orbis, qui ob eius exce-
llentiam, oīs sensibilibus operationū est mēsurā. Im̄ ergo
in grāe pōtes spiritualium est auctoritas vniuersalis pascendi,
ergo ab illo regulant^{ur} oēs. sed explicemus per pōtes, / pōtes
ordinis pendere deat in origine, q̄ nullus pot^{est} legitime in
epm ordinari, q̄ quis electus à principe aut à plebe, absq̄
illius assensu, cuius potestati commissum est, si forte in dignus
fuerit oppositus, repellere. at in epō, velut in cā. 2. x. oēs ordinū
gradus cōtinent, et ideo in huius dependentia oēs, et infimi
ordinis, dependere intelligunt^{ur} in usu suscepti ordinis. oēs
et regulant^{ur} ab illo. non simp^l q̄ sumat hoc, q̄ alius ordinis
sunt irriti, iux^{ta} n. nātūm pōtes operant^{ur}. sed quile,
grāe velle uti accepta pōtes iux^{ta} sum^o Pont. decreta ope-
raturus est. Im̄ et ab eis interdictū, vel ob patriatū crimen,
vel ob eorū cām, in quibus, si sensus fiat, valeret q̄dam
cōsecra^o. si templum, vel an^{te} cōsecraret. sed q̄ peccarent

ministri, tales legitimo usu ab eo pendere debent. Potestas in
 eis debet manifestari. Non autem a Romanis Pont. auctoritate
 nisi per archiepiscopos, et a superioribus pastore constituitur, ad illius
 non ut pote universalem ecclesiam rectorem maxime pertinet, et
 potestatem distulisse, eorum imperio subditi sunt, ac cum potestatis
 talis (ut Regulus Papa ait) assumere. nec unquam potestatem
 episcopi unquam est absque eius expressa vel tacita et presumpta
 missione quemquam episcopum creari, aliquem unquam, que rei pub-
 licane maxime concernit, passim absumperet nisi ab uno in
 gubernatione pendere oes. Potestas ecclesiasticis potestatis
 regimine, male rege disponit, et nati omnia agentia
 pendunt a primo, quae status universi inculcatis perse-
 verant in ecclesia. In gubernatione pendit ab uno, et si unum
 in ecclesia hinc multos spirituum ordines in uno principe
 deo consumant, sic in hoc hinc, que de celo descendit
 ad illius exemplar fundata eis gubernandi potestas ab uno
 in origine, et ad unam referenda est, non tamen equalis potestas
 a christo pendit. Pot. potestatis deviat unde seque.

5° p^o. ex divina institutione talia plus episcopi debet in gubernatione
 ecclesiae, quam alijs sacerdotibus aut ministris. Im ex divina sapientia
 credimus prima regimine ecclesiae collatum est autem episcopi, ut maiori
 testate potentibus plura credantur. Episcopi, qui plures peccantur
 credentes maiori facultate debet. Huc pertinet euang. illius
 rabola mat. 28. de illo qui regem proficis eorum
 sui sui sui, et tradidit illis bona sua. unicuique secundum opera sua
 et tamen plura in talentis parvis credita sunt, sic ordine potentibus
 ecclesiae gubernationem committendam hinc instituit. Ergo episcopi sunt
 utrinque gradum, ex eo ordinatione, maiori eis plus debet
 ex^o est, si rex constitueret pro rege in absentia sua eam
 prescripta, ut provincijs proprijs, debet rectores perficeret
 quibus quidem iuris doctores, ut debet aut, quos prudente
 iudicet

indicaret, proculdubio provinciarum prefectis, iuris q[ue] doctoribus
 maior pars ex regia institutione debet. Ad hunc modum
 eius vicarius sumus Pont. gubernandi potatem accepit, no[n] sibi
 retinendam, sed ep[iscop]is succedentibus q[ue] communicandam, e[is] quidem
 universali[ter], quos in h[is]to[ria] designavit, m[en]s. 18. quibus h[ab]u[er]unt
 potatem utq[ue] solvendi mortuorum suo nec[ess]e e[st] d[omi]ni, alioquin no[n]
 possent t[er]re ille sine correctione, qui in euang[el]io perscriptus e[st]
 nunc offusci, nisi cert[um] e[ss]et q[uo]d p[ro]lati, quos censura nisi pa-
 veret h[ab]ere, h[ab]ere debet tanq[ua]m ethnicus et publicanus -

6. p[ro]p[ter] pot[est]at[em] dicendi eius sine gubernandi ecc[lesi]e. no[n] co[n]f[er]ri ep[iscop]i
 co[n]secratione, ut pot[est]as ordinis, nec rursus, sic est eis adu[er]santi-
 tia, ut tanq[ua]m vicarij sumi Pont. exemptione solum accipere
 credant. Libet ex consecratione duos, extremosq[ue] ad me-
 dicum devenire, in quo r[ati]o et veritas est, sum. n. qui credit
 p[ro]p[ter] ex vi consecrationis, et a deo iuris dictionis pot[est]as -
 Causa co[n]tra h[ab]ent. i. p[ro]p[ter] a. utilit[er]e. l. no. 22. q. 29. ar. 5.
 ubi docet d[omi]n[u]m in tem[por]alium, quae adu[er]sant pot[est]as ordinis et
 iuris dictionis, q[uo]d illa per co[n]secratione[m], et ideo in am[er]icis -
 hoc vero per simplice[m] man[us]ione[m], et ideo non moveri pot[est] -
 Sed r[ati]o co[n]f[er]mat, illa pot[est]as, que ex vi co[n]secrationis alicui
 co[n]fert, in am[er]icis est, q[uo]d q[ui] legitime usus possit excu[m]m[un]icari
 aut alia cu[m] m[er]ita, si s[ine] pot[est]ate dicendi eius ex vi co[n]secrationis
 tradere, est p[er]petuo in delectabilis, cu[m] eius actus e[ss]et quidem efficax
 q[ui]s illegitimus, et t[er]m[in]us h[ab]u[er]it co[n]tra h[ab]ent. l. co[n]tra. l. traditio, q[ue]
 p[ro]p[ter] declaracione[m] in deum nulla in heretico vel schismatico
 ep[iscop]o pot[est]as iuris dictionis relinquit, eiusq[ue] sup[er]sumat actus
 efficere nulli sunt. no[n] ergo ex vi co[n]secrationis dat[ur] h[ec] pot[est]as -
 Sed deum co[n]tra q[ui] n[on] habet, q[uo]d actus sumi r[ati]o no[n] ob affectu[m]
 p[ro]p[ter] in ep[iscop]o, sed q[uo]d p[ro]p[ter] h[ab]u[er]it est ab illo m[an]u, que si pot[est]as re-
 dat[ur] sine alicuius pot[est]ate, nova collatione, effectus sentit -
 adu[er]sus hoc stat r[ati]o, q[uo]d aliter co[n]f[er]at[ur] ab actu ob affectu[m] mag[is]
 aliter ob affectu[m] p[ro]p[ter] nam q[uo]d nullus est t[er]m[in]us cu[m] p[ro]p[ter]

aut vniu' vici' vici' sacerdos consecrati no pot. si et' de' vici' aliu' q
ecc' aut fugerent, aut obirent, parochus illius no heret adu' in
dicitiois, donec redierent, sed hoc constat ab defectu mag. al' vero sim
plex sacerdos no pot' iudicare aliu' subditum, ni foro ai, q' deese fa
cultas dicitur illi, & imo ep' deposedus ab defectu abt' p'lati, no
pot' ullum gubernationis actu' heri, ut p' in eo, qui sua sponse
se se episcopatus dicit, ille veri p'latem si limiti sui p'ior, aut
abbas, qui deponit, aut cum ep' functionis elapsam est. et 2° e'
apostolus p'bat' p'as iuris dicitiois, qua' h'c' electus ante conse
cracionem, et qua' h'c' postea, aut est eadem, vel certe eius dem
iuris, mag' no h'c' ex consecratione q' nec 2^a. Tandem ois
p'as iuris dicitiois, que est in ecc' alia ab ep' excommuniore, siuis
p' in p'ate g'ualium, provincialium, abbatum, alioy q' redoy, et
p'as ep'oy quo ad gubernatione' no se extendit ad plures effectus,
ergo no est ex vi consecrationis, sed ex commissione.

fore adur.

Alij ad aliud uocabum extremu' dicunt. n. q'ois p'as iuris dicitiois
in sumo residet. Pont. qui suo iura quibus uult concedere pot' ad
ad libitum remouere tanq' dominus, cuius de suo cui p'lat' facit
Aduersus hoc remas asero in 2° q' licet ep' eius commissione h'ant
nortu' pure voluntariae est, aut p'olito remoueri pot', q' p'lat'
ex diuina institutione ep'atus off'm et status est, cui debet' curam
p'fueridialiy, hoc aut fieri no pot' sine p'late gubernatione, et
dicitur q' no illi est accidentaria, aut voluntaria ad illo p'lat'
2° ritus consecrationis ep'oy ab h'cto eugene traxit, sed in pluri
ceremoniis, quibus illi utu' ecc' huius gubernationis et curae
pastoralis mentio est, na' ut ecc' sponsus ornal' annullo, sup' p'at'
mum' baculo. q' pastorale regimē no accidentarie illi conuenit
q' ep' semel consecratus nullius boni p'potu' et si relin' qe, et
consecrati, sine facultate sum' pastoris, oues relinquare pot', hoc
non est aliunde, nisi q' ad eius statum sepe nec' aiuz p'at'
no est illis ex mera commissione. Unde s. tho. 22. q. 1. q. 22. ac
ad 2° hanc d'ra' p'mit' in teo ep' d' h'at, quibus cura pastorale
comit'.

...postquam suo fuerit ministerio consecrandi, minime circa collationem ad hunc ministerium, sed ipse et renuente episcopo ab eo consecratus, oes fideles ordinum defacto possent excommunicari, quos et ipse papa, quod legitimum officium non unquam interdictum foret. Hinc satis in ducant organum esse altarium, et non quasi privata parte agens. Potestate vero gubernandi committitur in duc agere, et libere, et quod propria forma operatur, quod sub christo capite, quod expressis modis ostendi et potest, non si consecraret simul plures episcopi, patriarchas, archiepiscopi, maiore quibusdam, minore alijs concedere potest, ut nunc et maiore auctoritate iurisdictionis et auctoritate, non minus potestatem. non ergo in hoc se habet ut parum organum, alioquin effectus in oibus esset equalis. Proinde ubi potestatem gubernandi pro ratione collatur, et maiore auctoritate coercere, restringere, et minore, si vellet, extendere, quin, si oportuerit, et in superius ad renouare, certum est ergo quod non fuerit parum organum, cum ei subiret facultas eundem effectum augere vel minuere, non tamen tunc dicitur gratiam largiri, sed tunc dispensator, gratiam sibi a deo creditam distribuit.

Sequitur 4ta de potestate gubernativa, quod per Pont. Roma. ad omnes alios pervenit, aliter tamen est in episcopo consecratus, atque aliter in alijs ministeriis, sicut accersit ad alios, in proprio alioque aliter in exteriore sub calce, cuius quidem accidens est multorum corporum, sed in igne, in propria sede, in alijs participative quidem invenit. Hanc sensus iuris dictionis gratia in multis quidem reperit ministerium, sed in episcopo ut in proprio subiecto, qui ad hoc instituti sunt, ut ea potestatem, in alijs quatuor dignitatibus aliquid participative. Sed videmus aptiori ex quod notat affert. c. solite, de maiori. ubi ecclesia gratia confert soli, quod talis vero lumen in sole plenitudo luminis est, a quo in reliqua diffundit corpora, sed celestia luminaria perfectius participant, quae a nobis condita sunt auctore ut luceant super terram, gener. 1. ubi sacris decet, et tunc

philosophum lumine recepto à sole non solum vivit, refulget. ad
hunc modum ecclesie plenitudo est in summo Pont. in epis, ut in
luminibus à christo instituitur, ut per illum manus patet extenderent,
in alijs autem ministris lumine hoc participatum invenit, prout eum
suisque discipulis legavit. Sicut et simul de episcopis apostolus instituta est
à christo, ut alij premineret, et dirigendi potestatem ab uno capite
recepisse.

Ad p. q. ad q. facta, ea que iure divino continentur alium nequeunt
distingui. licet ad ea que à christo instituta sunt, quaedam sunt
qualia sunt fidei dogmata, q. sacra, in quibus, q. sumpta ad
salutem eius necesse est, ut quilibet, nullum relinquat locum arbitrii,
de hominibus, quare ius condendi aut suscipiendi sacra. dum
modo sit in ea et reliqua, non potest auferri, neque ad ordinem officii
impediri, alia sunt per ius divinum sic instituta in eis, ut
etiam completa executione pendere ab humano arbitrio, eo q. huma-
no q. sui expeditur, ut manus possent. ex. est, cultus
religiosus in dispensatione, forte est de iure divino et naturali, sed con-
suetudo q. iuris humani dispensatione, ideo pendet hoc ius divinum
ex dispensatione ecclesie q. q. non est modum. alia ex. minus
est altaris et altaris iure divino dependentium susceptionis de-
betur, sed x. ordinatur, ut qui a christo sunt, a ceteris participet.
Sed que mensura est illis reddenda institui lex humana, que
nunc pendet à Pontificis arbitrio. Satis ergo christi dicitur pasto-
res ecclesie, suis q. potestates habere voluit, sed que loca cuiusq. decerne-
rent, q. q. committit singulis, reliquit eius arbitrio, quo
universis proficeret. ideo potest nunc latere habere, nunc de iure
suis expedire cognoverit, qui si aliquid in particulari eventu
deceperet, nihil minus eius limitatio esse extensis rata est
habenda.

Ad p. q. vbi de episcopis necesse respondentia sunt, multa nos ad di-
cedam invitabunt, nisi de iure q. q. eorum est, pronunciat q.
certum supponamus q. potestates referre. Est necesse et de iure

nati et diuino, qd in dubium reuocari cogit, no tan rone qd
 affectu submiza. hoc suppo dicimus qd licet precepto diuino
 residere teneantur, qm a summo Pont. reuocari ab hoc loco, or
 alioru profia, qm est est dispensare diuina. qm quocq ob paucis
 det minus interim a ppri sede ad aliam loco de iuri i qd bonu
 vniuersale preferendum est singulari in simili euentu, et si ma
 neat sub onere pastoralis, a pcepto residentis legitime exangat
 nullatenus rone vel aucto. ei, qui suscipit stipendia a munesip
 executione par affluu, alioquin no eunt ad hanc dignit. affe
 menti prestacione, qui qd esse inuendum offic. exequentem, de
 qui meliore minister fecerit, et sic mercenarijs, et no pastoribus
 crederent christi rone. Addeimus insuper qd licet epalis plas
 in gubernatione eccl. cor immet. a iure humo, obliq. th resi de
 ad huc cor de iure diuino ac nati, qd ne mirum vi deat, facile
 ostendo. Talis nomen res pu. hum. instituit, ex quo th p
 ut ias, quas egere statuit, suscipi qd, iure nati ac diuino ad
 got diligenter persequi. Insuper nati lege, qui ad opus exequi
 conducit subiecta stipendis, tenet suas operas impendere.
 Per humana plasem delectantur templa, et th sacratij circediuino
 reu. debet. nullo modo pastores valent a vinculo residentis
 affluu, ut lacte venant, et lana operant, et th gregem am non
 possunt exequi.

Ex dictis iam p. 6. ac. qualis censura e' debeat. Pa. n. p. 6.
 qd vobis no solum no requirit in ordinu traditione, sed est co
 temnenda et perniciosa, simile et alij epe moris. hęc inq. p.
 phoma est et exco. 2a pars qd no dat sps in ordinatione
 et importanter eps dicere accipi spm s. horetici est, qd lea
 vobis deas, tanq. auctor dona sps s. argui possit, epi th
 illis insecum. qas conferat, sicut Aglas ait per impone ma
 qas timido contulisse. 2. 4. 1.

Sed in ali qd ei pars qd epi non sunt prestare superior, nec hanc
 ius ordinandi, aut si hanc, id cum epi ee coe. aperta hanc
 est

est, cum in platen adimis et iuris ditionis excellentiam in
 multis, quorum unum est deus, ordinem. 1° pars q. ordinem
 sint recti sine plebis consentu, et est heresis damnanda, quia
 ecc^a plus ab uno capite ad multos per modum et casus procedit.
 non sicut civitas, que per modum alicuius, a rebus transferri in
 unum ratur. n. ordinis ostendimus a nulla parte sumi pendere.
 Superest ut hereticorum adq^a solvamus. et illud quidem de novis
 communicatione est via, circa n. sunt illa nova, ablati ab etate
 s. presbiter, quasi samice, quos tpe solet erroris nra existimatio
 ut admoneret prudentia illis magis necesse est. aliter s. ep^s ab
 actu vigilandi, quasi super intendens vocat, ut discat super
 speculas dni stace diebus atq. noctibus. non autem apparebat
 ab imtio sacerdotum, ne rudes populi addiderent eiusdem ee
 vel dignit^{is} vel officij cum antiquis, quos accipiebant et nomine.
 Unde in 5. rhe. inferuat 22. q. 184. q. quis a principio facti
 vni distincti gradus, q^o t^o ob ministrorum paucitatem, idē
 utrumq. munus explebat, confusio nominū fuit, post t^o cres-
 cente fidelium multitudine officiorum et nominū facta est discretio.
 Aliud Reg^m est, q^o infidelium animos in vltimas adiegit tenebras.
 non attendentes q. constantinus non est ausus in Nicano cōcilio
 inter sacerdotes confedere, ad illorum pedes subtrahere, qui
 multorum regū fletibus subpedibus hēbat. ep^s cōs nullum inter-
 dea, oblatos accusationis libellos exclusit, non a vobis, mag^s
 iudicandi sumus, vos à solo deo, cuius hētis interia platen,
 Temporibus Aug^o 2° contra ep^s p^omitti. non magis uocabat
 in dubium ecc^e plas, q^o necesse est ueritas bay^m. Theodosij
 imperator Ambrosio p^o p^o p^o in argenti parui sponte. nūc
 aut decidit uiam iurisc^o ep^s, quos non dignabat^{ur} p^o ponere
 cum caris gregis sui, que de hereticis intelligēda. Gregorius abbat.
 (q^o q^o splendebat aurū celestis sapie, micabant p^o cūsi lapsi,
 des stūcij, effulgebant stite acadēd^o ecc^e ministri, cum

abesse ambitio, pesser chaly, facile regis ad dextera astris
tantis inuestitu deaurato agnoscebat, pulchritudo ps. 44.

trono 4.

Sed nunc candidine Nazari eius mille ministeri sacra ti des, 300 per
quorū caput nil nouacula correptam, in adendu erat, non qua
si euaserit, deingrata est super castrone, facies eorū, et nō sū
agniti implacis, quasi promissū multi in similes iudicant,
ut nullum iam populi ac sacerdotū uolunt in dignitate, non
cuius uia despicit, quid superst, mai in eorū quorū dignitate
colocant. Hec uos P. S. considerantes auerſa coru
dignia reficere, adhuc laboria mista uale, ad suscipi gratia
de molliendo eorum, more gōtū reformamine, q̄ noui deſſi
mitibus opus est, quare si uolueritis ubi, religia in p̄p̄

78